

[Hilmar Baunsgaard.]

vis overdrevet, men der er i hvert fald en ting, der er indiskutabel, og det er, at af hensyn til danske erhvervsvirksomheders konkurrenceevne er det afgørende, at vi finder en løsning. Det er også afgørende af hensyn til de forestående arbejdsmarkedsforhandlinger, for bag det hele ligger jo dette, at med en skattelettelse skulle man nå frem til at skabe et acceptabelt grundlag for at afstå fra at stille lønkrav, som man ellers måtte stille, og skal det overhovedet lykkes at begrænse de alt for høje omkostningsstigninger for erhvervslivet, så forudsætter det en løsning herinde.

Men når alt dette er sagt, skal det også føjes til over for arbejdsmarkedets forhandlingsparter, at det, de skal afgøre, i omfang er langt større end det, vi har mulighed for at beskæftige os med her i folketinget. Resultatet af de arbejdsmarkedsforhandlinger, som vi under alle omstændigheder skal møde inden for et halvt år, er, når alt kommer til alt, langt mere afgørende for samfundsøkonomien, end hvor langt vi kan nå i skattelettelse. Derfor kan man beklage — og det mener jeg der er rimelig grund til at gøre og ledsage det med en opfordring til, at man indhenter det forsømte — at arbejdsmarkedets parter selv indtil dette øjeblik ikke har stået tilbage for folketinget i manglende forhandlingseffektivitet. En så enkel ting som pristalsreguleringen, som de har siddet og forhandlet om i uendelig mange måneder, er der endnu ikke kommet noget resultat ud af. Derfor må man også sige til arbejdsmarkedets parter, at i den beskæftigelsessituation, vi alle finder truende, er deres ansvar ikke mindre end det, der er placeret i denne sal. Arbejdsmarkedets parter må forstå, at de så lidt som andre kan klare frisag blot ved at henvise til andres ansvar. De har deres eget. Dette skulle siges, fordi også dér bør man besinde sig, inden det hele alligevel er gået på gulvet.

Af det, jeg her har sagt, fremgår, at det radikale venstre støtter bestræbelserne for at nå en skattelettelse, men vi binder os ikke til, at det absolut skal være et tal, der er meget stort, minus et, der er halvt så stort; vi vil hellere give en reel besparelse.

Der står også, at vi lægger megen vægt på

beskæftigelsen, og beskæftigelsen er påvirket af, hvad vi gør herinde, og ikke mindst af, hvad arbejdsmarkedets parter selv formår. Beskæftigelsen er i højere grad truet af forlis i disse forhandlinger end af noget andet.

Så kan jeg ikke lade være med til statsministeren at slutte med at citere et lille gruk. Jeg ved, at statsministeren er en lyrisk sjæl, og derfor forstår han hensigten med at citere det. Vi har alle følt, at statsministeren har forhandlet langt og længe; spørgsmålet er, om han har gjort det for længe, inden han lagde det åbent frem. Derfor føler jeg trang til at citere det lille gruk, der siger:

„Ristet brød er let at lave, blot man vil erindre: når det os, skal det have to minutter mindre.“

Hagen Hagensen (KF):

For hele Danmarks befolkning er skattelettelse af afgørende betydning for genskabelse af arbejdslyst og arbejdsglæde. Det konservative folkeparti har derfor prioriteret reelle lettelse i den direkte beskatning særdeles højt.

På det stadi, hvorpå forhandlingerne er nu, skal der af mig alene gøres bemærkninger til de foreliggende lovforslag og de ændringsforslag, der er stillet dertil.

Vi gav ved første behandling til kende, at finansministerens forslag om ændring af udskrivningsloven var et velkomment forslag, og at nedsættelsen af den samlede indkomstskat på ca. 10 mia kr., som lovforslaget var udtryk for, måtte fastholdes. Dette mål er fastholdt af os ligesom grundlaget derfor, som vi i maj lovede at medvirke til, nemlig offentlige besparelser på 5 mia kr. målt i 1973-kroner eller omregnet i 1975-kroner på 7 mia kr., som det har vist sig muligt at bringe til veje.

Det er reelle skattelettelse, der er behov for, og ikke skatteomlægninger. Derfor pegede vi på nødvendigheden af at efterprøve virkningen af de ændringer i beskatningsgrundlaget, som lovforslaget om skattemæssige fradrag m. v. indeholder. Under udvalgsarbejdet er det blevet klart, at der ikke bliver en tilstrækkelig reel skattelettelse, som ikke mindst mindre indkomster og mellemindkomster trænger til, hvis de fra-